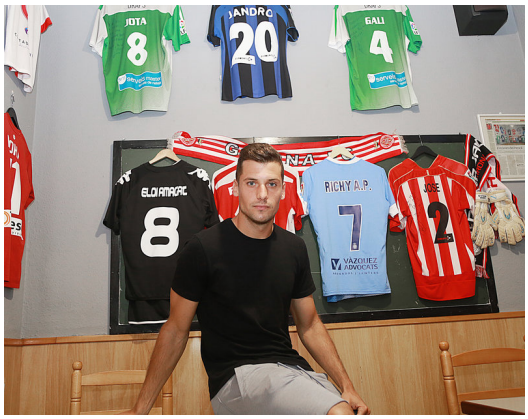
“No deixarem mai de competir”

Capità en els dos primers partits del Girona a primera, el migcampista viu amb satisfacció l’excel·lent inici

“Amb Machín, l’equip sempre està viu; no serem un equip que es deixi anar”

Àlex Granell , al Pencil, un dels bars de referència i seu de la penya Pablo Machine Foto: MANEL LLADÓ.

Al vestidor hi ha moltes nacionalitats, però molt bona gent, sense ego. És bo també que hi hagi gent de la terra

No ens agrada especular amb la pilota, sinó atacar. Les transicions eren més ràpides altres anys; ara combinem més

Pel soroll i per com ens animen, és brutal el que estem vivint a Montilivi. No estem acostumats a tanta passió

L’èxit, si aconseguim la salvació, serà comparable a un ascens. Seria un error pensar en fites més altes

A primera, com em va passar quan vaig debutar a 2a A, no tinc crèdit. M’he de guanyar el respecte en cada partit

Quan em van descartar de cadet, deia a casa que si no podia jugar al Girona no valia la pena jugar a futbol

Mai havia somiat jugar a primera, perquè em quedava lluny. Amb 26 anys, vaig rebre el millor regal que he tingut

Acabo contracte i estic molt bé aquí, però no hem parlat. Vull consolidar-me a primera divisió, al Girona o on sigui

En la seva estrena a primera divisió, Àlex Granell Nogué (Girona, 02-08-1988) ha ofert un rendiment destacat en sintonia amb el del Girona. L’esquerrà ha tingut participació activa en els tres gols i ha estat un dels protagonistes d’una molt bona versió de l’equip amb la pilota. El migcampista, amb passat a primera regional i a primera catalana, viu ple d’orgull l’aterratge a l’elit del futbol.

Han començat fent molta fressa.

El començament és molt bo. Amb 4 punts, després d’haver jugat contra dos rivals que al meu entendre són contrastats en la categoria. El més important, sens dubte, és que l’equip competeix i que fins ara ha estat millor que els seus rivals.

I això que la pretemporada no prometia. Fins al dia del City les sensacions no eren bones.

Soc de l'opinió que hem de relativitzar sempre els resultats i el joc que fan els equips en la pretemporada. Hi ha molts altres factors, com la càrrega a les cames i el volum d'entrenaments, i això fa que l'equip no estigui fresc. I veient el partit del City i aquests dos de lliga, encara dona més força a la visió que s'ha de relativitzar la pretemporada.

Machín va escollir continuïtat: set jugadors de l'any passat en el primer onze, amb els carrils (Maffeo i Aday), el mig del camp (Pere Pons i vostè) i els mitjapuntes (Borja García i Portu) sense moure res.

El Girona té un sistema peculiar, i els futbolistes estan poc acostumats a jugar-hi. Els que han arribat s'estan adaptant molt bé al sistema, però amb alguns ja fa tres anys que juguem junts, i és evident que ens coneixem molt bé el sistema i que hem partit amb un punt d'avantatge respecte als altres.

Del debut contra l'Atlético, amb quins records es queda?

Em quedo sobretot amb la capacitat de l'equip d'atacar, no deixar d'atacar i tancar l'Atlético a la seva àrea. La capacitat d'elaboració de joc, molt precís, donant molt protagonisme a Borja, el jugador amb més talent. Amb els nervis que hi podia haver en l'estrena, ser capaços de tancar a la seva àrea un semifinalista de Champions té mèrit.

I al cap de vuit dies, un altre exercici de superioritat.

Com els aficionats, els jugadors també teníem dubtes de si tornaríem a estar tan bé. I l'equip va mostrar un nivell molt alt. Amb domini, amb bon joc, amb ocasions... Les sensacions van tornar a ser molt bones. I vam ser capaços de mantenir el resultat. No encaixar gols ha de ser un dels punts forts.

Li fa la sensació que el Girona està fent més futbol a primera que a segona?

Segurament a nivell de joc, de combinació, de nombre de passades seguides, hem vist molta continuïtat. Això ho fa que la gent se sent bé, fresca i amb confiança. Ens hi trobem a gust. El mister sempre ens ha dit que hem de combinar i associar-nos, però amb clara vocació de fer mal. No ens agrada especular amb la pilota, sinó tenir-la per atacar. El primer gol contra l'Atlético va arribar després de 19 passades, cosa que ja diu força del nivell tècnic i de precisió.

S'associen més en curt. Amb els carrilers i els mitjapuntes. Altres vegades s'abusava potser més del joc directe. Hi ha més espai per tocar-la a primera?

Em puc basar en aquests dos partits, i sempre depèn del rival. El Màlaga ens pressionava més i l'Atlético estava còmode arreplegat. Els migcampistes sí que tenim un punt més de temps, de pausa, per jugar. I l'equip se sent còmode traient-la des del darrere, combinant amb els mitjos, que tenim sempre els carrils oberts. En anys anteriors, les transicions eren molt ràpides. Ara és cert que estem fent un joc més de combinació.

Ha parlat de Borja García, però vostè també està tenint molt protagonisme amb la pilota.

Són fases del joc diferents. Jo m'acosto més al vincle amb els defenses, com en Pere Pons. M'estic sentint molt còmode, amb un nivell de confiança molt alt i amb un rol guanyat al vestidor. El que fa Borja té més mèrit, perquè posa el talent en una zona més complicada, a prop de l'àrea.

Personalment, tenia dubtes a l'estiu de com podria aterrar a primera?

Quan ve alguna cosa desconeguda tens aquell neguit o dubte de saber si el rendiment serà bo o no. De confiança, n'he tingut sempre. Ja m'agafa amb una edat que conec molt bé les meves característiques. M'estic trobant molt bé, còmode, i mantinc l'ambició per bandera.

Aleix Garcia va quedar fora de la convocatòria i altres candidats al seu lloc també han d'esperar. Està aprofitant l'oportunitat...

Jo ho relaciono molt amb el primer any de segona A.Intento que sigui la mateixa línia. No tinc marge, no tinc crèdit. Soc nou a la categoria i he d'estar concentrat per fer-ho bé. Potser després d'un bon any a segona A, t'has guanyat el respecte en aquella categoria. Ara no em passa; m'he de guanyar el crèdit. Cada partit és el més important per jugar el següent. El mister confia en un doble pivot conegut, però el nivell dels companys és altíssim. Estic convençut que tots estan preparats per jugar quan faci falta.

L'afició també ha fet un pas endavant?

Només puc tenir paraules d'agraïment per com s'està mobilitzant la gent, pel soroll que fa i pel color que agafa Montilivi. El club ha crescut molt, i l'afició ha crescut al costat de l'equip. Confio que en les pròximes jornades el camp estarà a vessar. A nivell de soroll i animació, és brutal el que estem vivint. No estem acostumats a tanta passió.

A segona A hi havia moltes fases de silenci a l'estadi.

També penso que l'equip és el primer que ha de donar motius a l'afició per vibrar. Els aficionats estan contents i disfruten veient jugar l'equip. He rebut molts missatges en aquest sentit. Quan sents la gent que xala és perquè el joc i la imatge de l'equip són bons. Veient després els partits per televisió veus les grades plenes i tothom vibrant, quan ens acostem a l'àrea o quan es critica una decisió arbitral. És veritat que ho havíem viscut comptades vegades, i ara sembla que serà la tònica.

Arriba la primera aturada. Hi ha el risc que els talli el ritme?

No. Teníem l'objectiu d'arribar a l'aturada havent fet dos bons partits. Marxem contents, conscients que amb poc més hauríem pogut fer el ple. És un bon moment per parar, per continuar entrenant-nos, tornar a refrescar una mica les cames. Confio, n'estic convençut, que mantindrem la mateixa línia. Un cap de setmana sense competir no és cap inconvenient.

Acostumats a jugar 42 jornades, ara en tenen quatre menys i aturades. Físicament ho agrairan?

Segur. La segona A és molt exigent, però només mires els quilòmetres que fas a primera i ja en són més. Ara tindrem parèntesi en la competició, i només pel fet de jugar 38 jornades ja serà diferent.

La clau serà fer-se forts a casa? Fa pinta que seran un equip complicat com a local.

També tenim ganes de veure com respon el Girona a fora. A casa ens hem sentit molt còmodes i forts, associant-ho també amb l'afició. Ara ens espera una prova de foc a San Mamés, un altre test per veure com respon el Girona a fora. Estic convençut que igual de bé, però tenir la gent al costat sempre t'ajuda.

A fora, Machín ha canviat la història del Girona. A primera serà més difícil de ser tan fiable lluny de Montilivi?

Des de dins sento que, des de l'arribada del mister, l'equip competeix. Competeix en tots els partits. Sempre està

viu en tots els partits. Defensa bé, és compacte i s'exigeix córrer moltíssim. Són les bases. I això t'ho dona a casa i a fora. Estic segur que no deixarem mai de competir. Després jugarem contra grans rivals que marcaran la diferència, però estic segur que no serem mai un equip que es deixi anar.

Si al final es deixen tres equips per sota, la temporada ja serà un èxit?

Sens dubte. Hem de ser conscients de qui som, de la història, del pressupost i del fet que molts jugadors ens estrenem a primera. Seria un error pensar en fites més altes. La primera és exageradament dura. L'èxit, si aconseguim la salvació, serà comparable a un ascens.

Pendent dels últims retocs, quina pinta li fa la plantilla?

La veig entrenar cada dia i em fa molt bona sensació. Diferent a altres anys, perquè hi ha més nacionalitats, però hi ha molt bona gent, honesta i que ve amb moltes ganes de fer créixer el Girona. N'arribaran més, perquè com més siguem més capacitat tindrem, però el que hi ha fins ara és una garantia que el Girona té plantilla per competir en tots els partits. I potser, tant de bo, per celebrar la permanència abans d'hora.

Seran una quinzena d'incorporacions. Serà complicat mantenir aquella unió al vestidor que ha estat una altra de les claus dels èxits del Girona?

Sí. Pel que he detectat, el director esportiu es preocupa de porter gent amb nom i currículum, però també coneix el seu caràcter. Gent sense ego, que ve amb la prioritat d'ajudar l'equip, com per exemple Gorka i Stuani, referents pel que han viscut i que estan ajudant molt l'equip. És important també que hi ha gent de la terra que coneix el club. La nostra responsabilitat és fer entendre als nous com és la ciutat i el club. És el que ens ocupa als d'aquí. El Girona no ha de deixar mai de ser humil.

També han arribat companys catalans com ara Muniesa, Planas i Aleix Garcia.

És important que al vestidor es pugui parlar català. Que hi hagi moltes cultures és inevitable, però que hi hagi un grup de gent d'aquí, del mateix tarannà, és essencial, perquè encomanem a la resta el camí que ha de marcar el club.

Ja hi ha nous amos, Pere Guardiola i el City Football Group. Com ho perceben?

S'interpreta com que el club està creixent a marxes forçades. Són gent de futbol i ajudaran moltíssim a créixer, quan falti una injecció de capital o el que sigui. Però és que des de dins no ha canviat gaire res. Tenim moltes més facilitats, però el dia a dia, no sé si perquè hi ha el mateix cos tècnic, continua força igual. Crec que és una garantia que el Girona continuarà sent de primera molts anys.

A primera, amb l'equip de casa i el braçal de capità. Es pot demanar més?

No. Posat a somiar, hauria triat tots aquests valors. Poder jugar amb el Girona, poder jugar a primera i poder-ho fer com a capità, sabent que el primer és l'Eloi. M'omple d'orgull poder defensar el club de la meva ciutat després d'haver estat onze anys al planter, i m'exigeixo la responsabilitat de transmetre uns valors que van en sintonia amb el club. És una satisfacció enorme.

Que el descartessin de cadet és la seva primera gran decepció?

Sí. Haver-hi jugat des dels 5 anys fins als 16 m'havia fet pensar que no hi havia cap altre club. Va ser un cop dur,

en edat adolescent, i a casa els deia que si no podia jugar al Girona no valia la pena jugar a futbol. Al final, reflexiones, veus que has de jugar per disfrutar i fas un altre camí. Amb 26 anys, vaig rebre el millor regal que he tingut mai. I tots els èxits posteriors em fan sentir exageradament feliç.

Jugant a primera regional o a primera catalana, el somni de jugar a primera divisió s'havia esvaït?

A casa meva saben que mai havia tingut el somni de jugar a primera perquè em quedava exageradament lluny. Ni a segona A. El que m'ha dut a l'elit és haver volgut fer passos molt petits. Primer, intentar jugar a tercera. Després, a segona B. De mica en mica. I, un cop al Girona, pujar amb l'equip amb el qual jugues sempre et facilita debutar en una altra categoria. Mai m'havia imaginat jugar a primera ni a segona A, però quan hi comences a estar a prop sí que passa a ser un objectiu real.

Quan va baixar amb el Prat, just abans d'arribar al Girona, quina idea tenia?

En l'aspecte individual, tot i el descens, havia fet una segona volta bastant bona, i confiava continuar a segona B. Quan vaig fitxar pel Girona era amb el dubte si l'equip competiria a segona A o a segona B, i no sabia si jugaria a segona B o hauria de marxar cedit. Vaig poder fer la pretemporada, vaig acumular molts minuts al costat de Pere Pons, i un bon nivell em va permetre fer aquella temporada que també és històrica.

De fet, va començar de titular amb l'equip pendent de reforços.

Sens dubte. Érem pocs en la pretemporada i en Pere i jo jugàvem tots els partits. Era la meva oportunitat de demostrar que volia estar en aquella plantilla. No m'imaginava poder jugar tants partits. El primer va ser un moment personal de molta importància. Una mica en la línia d'aquest any, jugar i guanyar per tenir l'oportunitat de jugar també el segon. I anar fent, partit a partit. No tinc crèdit.

Un cop a primera, li queden gaires reptes més alts?

La meva situació esportiva ha anat marcant els reptes. Ara el meu desig és poder ser un jugador de primera consolidat. Si puc fer-ho amb el Girona, millor. I, si no, vull fer mèrits per continuar en la categoria.

Acaba contracte al juny. Ja té proposta de renovació?

No en sé res. Acabo contracte, evidentment estic molt a gust aquí, sobretot amb el rol que tinc, però ara per ara no s'ha parlat de res. El que tinc clar és que vull jugar prou bé per continuar jugant a primera divisió. Si no és al Girona, on sigui.

Veurem a primera algun dels golassos de Granell?

L'any del debut a segona A vaig tenir la sort de fer molts gols [5] i molt bonics. Pel meu perfil, tinc l'oportunitat de xutar molt, i si continuo tenint minuts, espero marcar.

De moment, ha tingut participació activa en els tres gols que ha fet l'equip.

D'assistència que compti, només una, però és veritat que hi he participat. També és una altra de les meves característiques, sobretot a pilota aturada, una faceta a la qual el mister dona molt valor.

L'ha impressionat algun rival?

En el moment dels capitans, al començament, amb Gabi [Atlético], que és un referent, t'adones d'on ets. Però quan comences a jugar, no dones tan valor al nom del jugador que tens al davant. És un futbolista que et vol guanyar. Després sempre queda al record tenir la samarreta de Koke o haver estat lluitant amb Griezmann. El més important és que quan juguis no et deixis impressionar

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 29-08-2017 Pàgina 4

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1226659-no-deixarem-mai-de-competir.html